

ผลของกรดอินทรีย์ต่อคุณภาพของแมงกะพรุนดองในระหว่างการเก็บรักษา

Effects of Organic Acids on Quality of Marinated Jellyfish During Storage

สุแพรวพันธ์ โลหะลักษณะเดช¹ และ ชุตินุช สุจาริต¹
Supraewpan Lohalaksanadech¹ and Chutinut Sujarit¹

Abstract

This study was carried out to evaluate the chemical quality and sensory attributes of white jellyfish (*Lobonema smithii*) marinated by soaking 1.5x3 cm of umbrella part in aqueous solution of 0.3% acetic acid, 0.03% citric acid and 0.03% lactic acid (with 5% salt as a control) during refrigerated storage at 4±1 °C. The samples were placed in glass container with the jellyfish : acid solution ratio 1:2. Microbial count, pH, TVB-N and sensory evaluation were monitored. TVC and yeast and mold count of unsoaked jellyfish were higher than those of soaked samples. The chemical analyses demonstrated a nonsignificant difference ($p>0.05$) in pH among acid-soaked jellyfish but a significant difference when compared with the control. Sensory evaluation scores of soaked-jellyfish were in a typical category for appearance, odor, texture and overall acceptability compared with the control. Only minor changes in the sensory attributes were recognized by few panelists in acetic and citric acids. The results of this study indicated that the shelf life of jellyfish soaked in acetic, citric and lactic acids and subsequently. The stored in a refrigerator at 4±1 °C as determined by microbiological, chemical and sensorial data were 30 days.

Keywords: organic acid, quality, jellyfish

บทคัดย่อ

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของแมงกะพรุนดอง โดยการทดลองนี้ใช้วัตถุดิบเป็นแมงกะพรุนหนัง โดยการแยก เอกซิเพาส์วันร่วม แมงกะพรุนส่วนร่วมที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.5x3 เซนติเมตร ดองแมงกะพรุนในขวดแก้วขนาด บรรจุขวดละ 2 ลิตร โดยใช้อัตราส่วนแมงกะพรุนต่อสารละลายกรดเท่ากับ 1:2 ในสารละลายกรดแอคีติก กรดซิตริกและกรดแลกติกในระดับ ความเข้มข้นร้อยละ 0.3, 0.03 และ 0.03 ตามลำดับโดยใช้สารละลายเกลือร้อยละ 5 เป็นตัวอย่างควบคุม และเก็บรักษาที่ อุณหภูมิ 4±1 องศาเซลเซียส พบร่วมกันที่ 4 องศาเซลเซียส 5 วัน 6 วัน 8 วัน 10 วัน 12 วัน 14 วัน 16 วัน 18 วัน 20 วัน 22 วัน 24 วัน 26 วัน 28 วัน 30 วัน แมงกะพรุนที่ดองในสารละลายกรดทั้ง 3 ชนิด ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าการใช้กรดทั้ง 3 ชนิด มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของแมงกะพรุนดองที่ไม่แตกต่างกัน โดยอาหารเก็บรักษาของแมงกะพรุนดอง เท่ากับ 30 วัน

คำสำคัญ: กรดอินทรีย์ คุณภาพ แมงกะพรุน

บทนำ

แมงกะพรุนเป็นแพลงก์ตอนสัตว์ขนาดใหญ่ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยสามารถนำมาปรุงอาหารได้เมื่อ แปรรูปเป็นแมงกะพรุนดองเค็ม ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น ไต้หวัน และ เกาหลีใต้ จากรายงานปริมาณนำเข้าประเทศไทยญี่ปุ่นตั้งแต่ปี 1988-1999 พบร่วมกัน 5,400-10,000 ตันต่อปี ปริมาณเฉลี่ยปีละ 2,945 ตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 25.5 พันล้านบาท โดยประเทศไทยส่งออกสูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ ประเทศไทย จีน อินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ (Omori and Nakano, 2001) สำหรับประเทศไทยนั้น นอกจากจะมีการส่งออก ผลิตภัณฑ์แมงกะพรุนดองเค็มไปญี่ปุ่นแล้ว ยังส่งออกไปยังเกาหลีใต้เป็นจำนวนมากด้วยเช่นกันโดยผ่านทางฟอร์มัคคลา

¹ สาขาวิชาอุตสาหกรรมอาหารและผลิตภัณฑ์ประมง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จ. ตรัง 92150,

¹ Department of Food Industry and Fishery Product, Faculty of Science and Fishery Technology, Rajamangala Rajamankala University of Technology Srivijaya, Trang 92150

ในเขตคำ喊หมาด้วย จังหวัดสมุทรสาคร และ คำ喊เมือง จังหวัดระนอง ในประเทศไทยมีรายงานว่าแมงกะพรุนที่บริโภคได้มีอยู่ด้วยกัน 3 สายพันธุ์ คือ *Rhopilema hispidum*, *Lobonema smithii*, และ *Mastigias* sp. (สมบัติ, 2530 ; วิเชียร, 2547 และ Omori and Nakano, 2001) ซึ่งมีชื่อเรียกว่า แมงกะพรุนหนังแมงกะพรุนลดช่อง และแมงกะพรุนหอย ตามลำดับ (สมบัติ, 2530) โดยที่สองชนิดแรก Omori and Nakano (2001) เรียกว่า sand type และ river type ตามลำดับ แต่จากการสำรวจและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและชาวประมงพบว่าแมงกะพรุนที่นิยมนำมาปรุงเพื่อส่งออกและจำหน่ายในประเทศไทยนั้น เป็นแมงกะพรุนหนังและแมงกะพรุนลดช่องเท่านั้น ผลิตภัณฑ์แมงกะพรุนที่ส่งออกอยู่ในรูปแมงกะพรุนดองเค็มในลักษณะกึ่งแห้ง (semi-dried product) ซึ่งการแปรรูปในลักษณะการดองเค็มนี้รวมประมวลได้มีการแนะนำกระบวนการผลิตไว้ในปี พ.ศ. 2511 ข้างโดย สมบัติ (2526) แต่ปัจจุบันพบว่ากระบวนการผลิตนั้นมีความแตกต่างไปจากเดิม ตามท้องถิ่นที่ผลิตและขึ้นกับประสบการณ์ความชำนาญของผู้ประกอบการ (สิทธิพันธ์, 2537 ; วิเชียร, 2547) นอกจากนี้กรรณวิธีการดองเค็มในประเทศไทยก็ยังแตกต่างกับต่างประเทศด้วย (Subasinghe, 1992; Heish et al., 1996 ; Hsieh et al., 2001) ส่วนใหญ่ในการผลิตแมงกะพรุนแห้งต้องมีขั้นตอนในการดองหรือแข็งในสารละลายโซเดียมไอกไซด์และสารซัม ซึ่งเป็นสารที่ทำให้เกิดอันตรายและตกค้างในตัวผลิตภัณฑ์ การทดลองครั้งนี้ทำการศึกษาโดยการดองแมงกะพรุนในสารละลายกรดอินทรีย์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของแมงกะพรุน

อุปกรณ์และวิธีการ

ศึกษาชนิดของกรดและปริมาณของกรดที่เหมาะสม ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์แมงกะพรุนดอง (มาริเนต)

นำแมงกะพรุนลดช่องจากชาวประมงในจังหวัดสตูล โดยมีการตัดแต่งวัตถุดิบเอาส่วนที่เป็นหัวและลำตัวออก ล้างให้สะอาด บรรจุลงพลาสติก แข่น้ำแข็ง อัตราส่วน แมงกะพรุน : น้ำแข็ง เท่ากับ 2:1 ขนาดมายังห้องปฏิบัติการของสาขาเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง นำแมงกะพรุนที่ได้มาล้างน้ำให้สะอาด หลังจากนั้นนำไปลวกในน้ำเดือดเป็นเวลา 1 นาที ผึงให้สะเด็ดน้ำ ทำการทดลองโดยแบ่งแมงกะพรุนออกเป็น 3 ส่วน แต่ละส่วนนำไป秤ในชุดเดียวกัน ทดลองใช้กรดอินทรีย์ 3 ชนิดในการทดลอง คือ กรด酢ชีติก กรดซิตริก และกรดแลกติก โดยสำหรับกรดแต่ละชนิดใช้ความเข้มข้นร้อยละ 0.3, 0.03 และ 0.03 ตามลำดับ หลังจากนั้นนำไปเก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นำตัวอย่างมาทดสอบคุณภาพทุก 6 วัน ดังนี้

การทดสอบทางประสานสัมผัส เตรียมตัวอย่างโดยการนำแมงกะพรุนที่ผ่านการดอง (เฉพาะส่วนของแมงกะพรุน) มาวางให้สะเด็ดน้ำ นำผลิตภัณฑ์ที่ได้มาทำการทดสอบทางประสานสัมผัสด้านความเค็ม ความเปรี้ยว ลักษณะปูนภูเขา ลีกลิน เนื้อสัมผัส และความชอบรวม ใช้ผู้ทดสอบทั่วไปจำนวน 30 คน ให้คะแนนแบบ hedonic scale วงคะแนนการทดลองแบบ randomized complete block design วิเคราะห์ความแปรปรวน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามวิธี Duncan's new multiple range test ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

-คุณภาพทางเคมี สุ่มตัวอย่างแมงกะพรุนที่ผ่านการดองมาทดสอบทุก 6 วัน โดยสุ่มจากเนื้อแมงกะพรุนที่ผ่านการดองมาทำการวัดค่าเป็นจำนวน 3 ชั้น ได้แก่ ค่าพีเอช ตามวิธีของ AOAC (1995)

-คุณภาพทางจุลทรรศน์วิทยา สุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเก็บรักษา ทุก 6 วัน พารามิเตอร์ที่ศึกษาได้แก่ปริมาณจุลทรรศน์ทั้งหมด ยีสต์และรา *Escherichia coli*, *Bacillus cereus*, *Clostridium perfringens*, *Salmonella* sp. และ *Staphylococcus aureus* ตามวิธีของ AOAC (1995)

ผลและวิจารณ์ผล

ผลการศึกษาผลของกรดอินทรีย์ต่ออายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์แมงกะพรุนดอง

จากการศึกษาคุณภาพทางเคมีของผลิตภัณฑ์แมงกะพรุนดองที่ใช้กรดชนิดต่างๆ ใน ด้านของพีเอช คุณภาพทางเคมีของผลิตภัณฑ์แมงกะพรุนดองที่ใช้กรด酢ชีติก ในด้านค่าพีเอช พบว่ามีค่าพีเอชลดลง ในระยะแรกของการเก็บรักษาและมีแนวโน้มคงที่ในระยะช่วงหลังของการเก็บรักษา จากการศึกษาของ Killinc et al. (2006) ได้ทำการศึกษาหารดีนที่เป็น fillet ที่ผ่านการทำให้สุกแล้วนำมารำ朴素เป็นมาริเนตโดยใช้กรด酢ชีติกร้อยละ 7 ของน้ำหนักปลาและเกลือร้อยละ 14 ของน้ำหนักปลา พบว่า ค่าพีเอช เริ่มต้น 4.23 และมีค่าลดลง เป็น 4.11 หลังจากการเก็บรักษาที่ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 22 วัน แต่มีพีเอช ที่แตกต่างกันกับผลิตภัณฑ์แมงกะพรุนดองที่ศึกษา เนื่องจากมีค่าพีเอช เริ่มต้นของผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกันและปริมาณของกรด酢ชีติกและปริมาณเกลือที่ใช้ต่างกัน และลักษณะการดูดซึมของน้ำดองที่เข้าสู่ผลิตภัณฑ์ (Figure 1) ผลของการศึกษาคุณภาพทางเคมีของผลิตภัณฑ์แมงกะพรุนดองที่ใช้กรดชนิดต่างๆ ทั้ง 3 สูตรพบว่ามีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน

ผลของการศึกษาจะแสดงในตารางเก็บรักษาเป็นเวลา 42 วัน พบร่วมกับการเปลี่ยนแปลงค่า pH และความเค็มของอาหาร สำหรับการเก็บรักษาที่ 15-30 วัน และให้คะแนนการยอมรับในผลิตภัณฑ์น้อยลงจนระยะการเก็บรักษาสิ้นสุด (Figure 3)

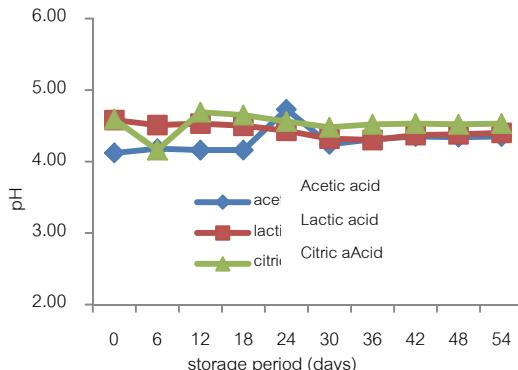

Figure 1 pH of marinated jellyfish stored at 4 ± 1 °C

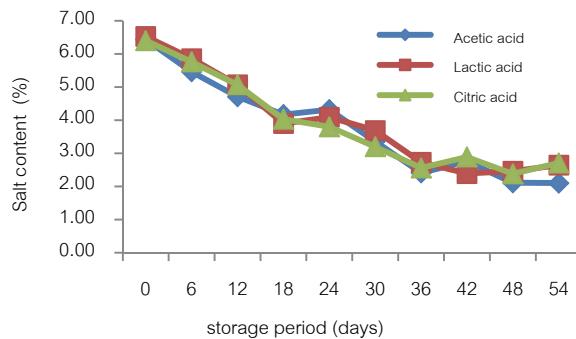
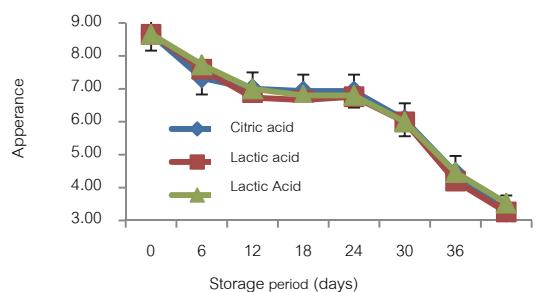
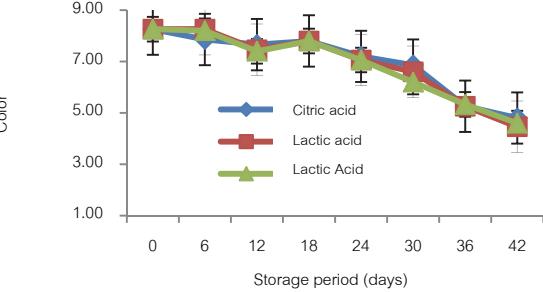

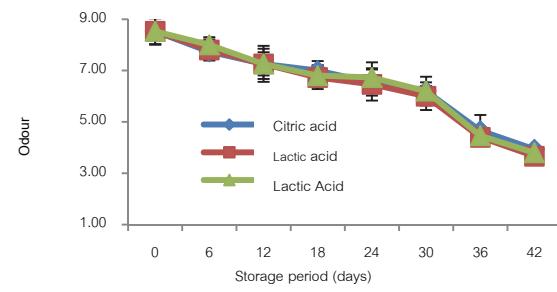
Figure 2 Salted content of marinated jellyfish

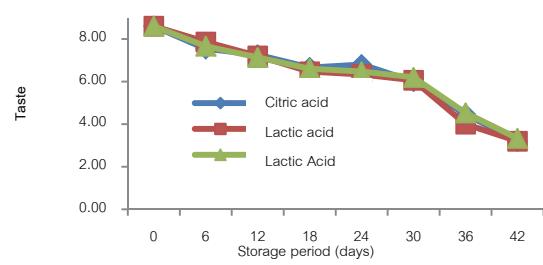
Appearance

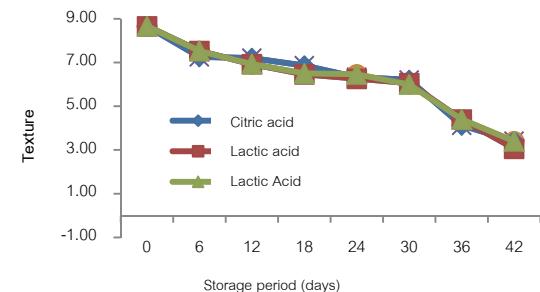
Color

Odour

Taste

Texture

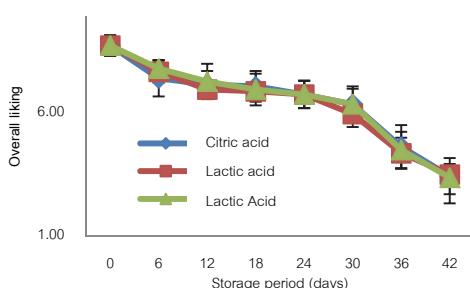

Figure 3 Effects of organic acids on sensory evaluation score

จากการศึกษาคุณภาพทาง化วิทยาของผลิตภัณฑ์แมงกะพรุนดองที่ใช้กรดแต่ละชนิดในการเก็บรักษาพบว่าลูกน้ำที่มีจำนวนน้อยกว่า 30 ໂโคไลน์/กรัม และยีสต์รวมน้อยกว่า 10 ໂโคไลน์/กรัม ตลอดการเก็บรักษา เนื่องจากลูกน้ำที่มีสารต้านเจริญได้ในที่มีสภาพพื้นที่สูงได้ ซึ่งเป็นไปตามแนวโน้มกับการศึกษาของ Killinc *et al.* (2006) ที่นับจำนวน

จุลินทรีย์ทั้งหมดและยีต์ส์ราของปลาชาร์ดีนที่เป็น fillet นำมาทำเป็นมาริเนตโดยใช้กรดแอกซิติกร้อยละ 7 และเกลือร้อยละ 14 พบร้า จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดและยีต์ส์รา น้อยกว่า 10 โคโลนี หลังจากการเก็บรักษาที่ 4 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 22 วัน ในการทำทดลองครั้งนี้ ตรวจไม่พบ *Bacillus cereus*, *Clostridium perfringens*, *Salmonella* sp., *Staphylococcus aureus* และ *Escherichia coli* ในทุกการทำทดลอง

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่สนับสนุนทุนวิจัยประจำปีงบประมาณ 2554 ในการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- วิเชียร ลีลาวัชร์มาศ. 2547. แมงกะพูนอาหารใหม่สำหรับประเทศไทย. วารสารอาหาร 34 : 225-228.
- สมบัติ ขอทวีรัตน์. 2526. การศึกษาและปรับปรุงกระบวนการผลิตแมงกะพูนแห้ง. ใน: รายงานวิจัย สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สมบัติ ขอทวีรัตน์. 2530. การผลิตผลิตภัณฑ์แมงกะพูนในน้ำปูจุ้งรส . ใน: รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิทธิพันธ์ ศิริรัตน์ชัย 2537. แมงกะพูนสัดว์โลกที่ชื่อนพิช. วารสารอัพเดท 8: 48-59
- AOAC. 1995. Official Method of Analysis. 16 ed. The Association of Official Analytical Chemistry, Arlington, VA.
- Heish, Y-H.P., F.M. Leong and K.W. Barnes. 1996. Inorganic Constitutes in Fresh and Processed Cannonball Jellyfish (*Stomolophus meleagris*). Journal of Agricultural Food Chemistry 44: 3117-3119.
- Heish, Y-H.P., F.M. Leong and J. Rudloe. 2001. Jellyfish as food. Hydrobiologia 451: 11-17.
- Killinc, B.,S. Cakli, S.Tolasa and T Dincer. 2006. Chemical, Microbiological and Sensory changes associated with fish sauce processing. European Food Research Technology 222: 604-613.
- Omori, M. and E. Nakano. 2001. Jellyfish fisheries in South East Asia. Hydrobiologia 451: 19-26.
- Subasinghe, S.1992. Jellyfish processing. INFOFISH Int. 4: 63-65.